

KLĀNU

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2019. gada aprīlis Nr. 2 (216)

Sveicināti!

pasauli, analizēt citus.

Tūliņ jau Lielā talka klāt! Līdz tam jau gribētu tos dvēseles logus nomazgāt un tad gan savākt un izmest visu nevajadzīgo un lieko. Un tikai katra paša varā ir izvērtēt, vai gleznu gleznot ar jaunām krāsām vai nospodrināt un notīrīt putekļiem klāto vecvecāko. Ne vienmēr viss vecais ir izmetams un jaunais labāks par seno.

Katru gadu arvien mazāk un mazāk cilvēki dedzina kūlu, par ko ir prieks, jo, pirmkārt, tā ir mūsu pašu drošība, nerunājot par dabas vērtībām.

Lielā diena tepat aiz durvīm jau gaida, lai laižam istabā. Olu kari jau tik tuvu, ka var dzirdēt plīstošo čaumalu troksni. Saulīte pagriezusī savu silto vaigu mums, lai kopā ar viņu mostamies jauniem darbiem un jauniem panākumiem.

Pie gaišajiem pavasara svētkiem jāpiemin arī 4. maijs – Baltā galdauta svētki, kas pēdējos gados kļuvuši par skaistiem ģimeniskiem un patriotiskiem svētkiem. Arvien vairāk saimnieces lepojas, ja uz sava ģimenes galda var klāt linu galdautu, ko audusi vecmāmiņa. Reizēm galda pārklājs nebūt nav pirmā svaiguma, ir pat kāds traipiņš, bet tā vērtība ir nenovērtējama naudā. Kādu laiku aušana bija tautas apziņā nolikta pūralādes dziļākajā kaktiņā, bet nu tā celta atkal godā un ikviena sieviete var šīs prasmes no jauna apgūt. Patiešām priecājamies, ka tas iespējams arī pie mums multifunkcionālajā centrā „13. km”

Varbūt kādam šķiet, ko tad mēs te, klānu maliņā, varam ko mainīt? Visu noteikti nē, bet ir lietas, ko noteikti jā.

Kā, piemēram, ar lielu neatlaidību iedzīvotāji turpināja sūtīt vēstules, paužot neapmierinātību ar ceļa Meirāni – Lubāna ezers stāvokli Latvijas Valsts ceļiem, biedrības „Latvijas ceļu būvētājs” valdes priekšsēdētājam Andrim Bērziņam, Tautsaimniecības agrārās vides un reģionālās politikas komisijai.

Pievērsām arī mediju uzmanību un, nu uz pēdējo vēstuli, kam pievienoti bija pagasta iedzīvotāju un viesu paraksti, ir saņemta atbilde, ka 2021. gadā varam cerēt arī uz remontu. LCBB priekšsēdētājs A. Bērziņš savā atbildes vēstulē pauž, ka mūsu samilzusī ceļu problēma ir nodota Finanšu ministram Tālim Linkaitim un cer, ka viņš dos visus nepieciešamos rīkojumus, lai ceļš Meirāni – Lubāna ezers tiktu iekļauts jau 2019. gada ceļu remontu programmā. Arī „Latvijas valsts ceļi” savā atbildes vēstulē pauž, ka ceļa stāvoklis ir slikts, šāds vērtējums pieņemts pēc pēdējās ceļa vērtēšanas, kad bija uzlikts arī mašīnu skaitītājs. Izstrādājot Valsts autoceļu tīklā veicamo darbu programmas 2020. – 2022. gadam, „Latvijas Valsts ceļi” sola izvērtēt iespējas tajā iekļaut grants seguma pastiprināšanas un divkārtu virsmas apstrādes iekļāšanas darbus ceļa posma Meirāni – Lubāna ezers. Cerēsim, ka šie labie nodomi nemainīsies. Daudzi ir izbrīnīti, kur vēstulēs, iepriekš minētajām iestādēm, ir ņemti iedzīvotāju paraksti, ja kādu laiku tie netika lūgti. Vēstulēm tika pievienoti iepriekšējās reizes savāktie. Noteikti gribas uzsvērt, ka katrs no mums ir cīnītājs, katrs no mums var paust savu viedokli par kādu aktuālu problēmu, protams, to pamatojot. Šoreiz vēstules sūtīja Sandra Mālniece, nākamreiz tas var būt kāds cits no mūsu vidus, bet noteikti par sevi aizmirst nevaram ļaut!

Dace Kalniņa

Kultūras ziņas

Santa
Sāre - Gerža

PIEDĀVĀ
MUZIKĀLI
IZSTĀSTĪT

Imanta Ziedoņa
“DZINTARAINO PASAKU”

PIEDALĀS: PIANISTS ĢIRTS RIPA UN
PERKUSIONISTS MĀRCIS KALNIŅŠ

Modināsim pavasari ar „Dzintaraino pasaku”-
Degumnieku tautas namā 5. maijā plkst. 20:00.
Ieeja EUR 3,00.

Par pamatu programmai ņemta Imanta Ziedoņa Dzintarainā pasaka, kuru Jums labprāt izstāstīs Santa Sāre-Gerža, šoreiz muzikāli, izdziedot skaistākās dziesmas ar Imanta Ziedoņa tekstu. To darīs kopā ar saviem kolēģiem, pianistu Ģirtu Ripu un perkusionistu Mārci Kalniņu.

Lielā Talka aizsāks jaunu desmitgadi ar jaunām vēsmām vides domāšanā

Šogad Lielā Talka notiks 27. aprīlī un tajā aicināsim cilvēkus ne tikai vākt atkritumus, bet arī tos vācot šķirot. Tas tiks darīts, lai veicinātu izpratni par plastmasas piesārņojumu, tās kaitīgo ietekmi uz vidi un izpratni par plastmasu kā videi bīstamu atkritumu, kas rada augsnes piesārņojumu un siltuma akumulāciju augsnē un ūdeņos. Iedzīvotāji tiks aicināti talkā šķirot, atdalot plastmasu no citiem atkritumiem. Tāpēc talku vietām tiks piešķirti **zilas** un **baltas** krāsas maisi. Zilie tiks paredzēti plastmasai, baltie – citiem atkritumiem.

Šogad īpaši aicinām skolu un augstskolu jauniešus dalīties ar idejām, kā samazināt piesārņojumu, kāds iepakojums būtu tas, kas aizstātu plastmasas iepakojumu. Tāpat aicinām doties atkritumu „medībās” un, izmantojot aplikāciju „Vides SOS” (<http://www.videsos.lv>), sūtīt informāciju par piesārņotajām vietām, kā arī par bīstamākajiem, interesantākajiem gadījumiem monitoringa nolūkos paralēli sūtīt uz talkas@talkas.lv informāciju, lai sekotu līdzī situācijai.

Talka kā lielākais izglītojošais un vides sakopšanas ikgadējais notikums ir nesusi auglīgus rezultātus, un arī uz priekšu tai būs nozīmīga loma vides sakopšanā, bet, būtiskākais, – cilvēku attieksmes un paradumu maiņā.

Ošupes pagastā talkas maisus iespējams saņemt pie Anitas Ikaunieces. Tāpat kā katru gadu, būs pieejami arī lielie celtniecības konteineri lielāku atkritumu izvešanai. Viens atradīsies pie sadzīves atkritumu konteineriem, otrs laukumā pretī veikalam. Šo pakalpojumu izmantot aicināti visi pagasta iedzīvotāji. Jāpiebilst, ka savāktos atkritumus talkas maisos nemetam lielajos konteineros, bet novietojam blakus. Tāpat atkārtoti aicinām stikla atkritumus mest tam paredzētā konteinerā, jo tā izvešana ir bez maksas un taupīs vietu lielajos konteineros. Esam gudri un atbildīgi, Latvijā un Ošupes pagasts mums ir tikai viens – saudzēsim!

Uz tikšanos Lielajā Talkā š.g. 27. aprīlī!

Informācijai

SIA „Vidzemes būvnieks” sakarā ar ERAF projekta Nr. 5.1.2.0/17/I/011 „Valsts nozīmes ūdensnotekas Meirānu kanāls, ŪSIK kods 4234:01, pik113/33-241/93 Ošupes un Barkavas pagastā, Madonas novadā, Murmastienes un Varakļānu pagastā, Varakļānu novadā, atjaunošanas būvdarbi īstenošanu, informē, ka tiks slēgts ceļa posms no Kalnagala slūžām līdz Salenieku tiltam atbilstoši situācijas plānam laikā no 2019. gada 10. aprīļa līdz 2019. gada 31. decembrim. Tāpat iespējami īslaicīgi satiksmes traucējumi ceļa posmā Kalnagala tilts – Kalnagala slūžas. Iedzīvotāji aicināti sekot aktuālajām informatīvajām ceļa zīmēm.

Es uzaidu villainīti no ozola lapiņām

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests
Projekta numurs – 2018/AL23/10/A019.22.06/4. Projekta nosaukums „Pūralāde”

Rakstu pie raksta, rindu pie rindas čaklās rokdarbnieces multifunkcionālajā centrā „13. km” jau trešo mēnesi apgūst aušanas prasmes kopā ar amatnieci Guntu Sanderi.

Pašlaik tiek darinātas grīdsegas un sēdekļu pārklāji. Kā atzīst projekta dalībnieces, šī nodarbe ir varen „lipīga” – tiklīdz viens darbiņš veikts, jau nākamajam ideja galvā. Gribas pamēģināt dažādus materiālus un dažādas tehnikas. Nenoliedzami gadās arī pa kādai kļūdai, un arī diegi mēdz trūkt, bet tādēļ ir mūsu Guntiņa, kas allaž mums palīdz un glābj.

Tā kā centrā stelles ir vienas un reizē var strādāt tikai viena audēja, esam atradušas citas nodarbes, kā iekrāsot savu ikdienu, piemēram, tamborējam lupatiņu groziņus, veidojam filca ziedu piespraudes, šujam gobelēnu tehnikā spilvenus. Strādājam arī ar šujmašīnu, bet tas pagaidām ir individuālais darbs. Ir ideja no pogām veidot gleznu, tomēr laiks skrien nepielūdzami, tādēļ pie šī darba realizācijas ķersimies vēlāk.

Aušanas nodarbības turpināsies vēl līdz jūnijam, kad nobeigumā veidosim izstādi no noaustajiem darbiņiem.

Paralēli aušanai katru otro piektdienu notiek keramikas nodarbības kopā ar Unu Salmani. Šeit radoši izpaužas gan jaunieši, gan arī pieaugušie. Pozitīvi, ka gan aušanas, gan keramikas aktivitātēs piedalās arī blakus novadu iedzīvotāji. Keramikā tapuši gan dažādi trauki, dzīvnieku atveidojumi un svilpaunieki. Esam strādājuši senajās ķemmes, bedrīšu tehnikā, glazējuši darbiņus. Dalībnieki darbošanos ar mālu ir atzinuši par ļoti lietderīgu un ļoti labu brīvā laika pavadīšanas veidu.

Ja arī tevi uzrunā šīs senās, latviskās darbošanās iespējas pie mums, nāc pievienojies! **Katru pirmdienu plkst.16.00 – aušanas nodarbības, keramikas nodarbības 26. aprīlī, 10. un 24. maijā, 7. un 21. jūnijā plkst.16.00.**

Dace Kalniņa

Māla darinājumi tika arī pie krāsas.

Iedzīvotāji jautā, kur pagastā var nopirkt smilti?

Nevar pagastā nopirkt, to var izdarīt grants karjerās: Ļaudonā, Madonā, Biksērē u.c. Ja nepieciešami kontakti, tos var iegūt pagasta pārvaldē pie pārvaldes vadītāja.

„Dod roku, kāpjam augstāk!” Degumniekos

Jau februārī biedrība „Pauze AD”, kuras sastāvā pārsvarā ir jaunieši, sāka realizēt projektu „Dod roku, kāpjam augstāk!” ar Līguma Nr. MNP/2.4.3./18/178.

15. februārī multifunkcionālajā centrā „13. km” norisinājās diskusija „Jaunietis sabiedrībā, sabiedrība jaunietī”, kuras laikā atklājās, ka Ošupes pagasta jaunieši ir ļoti ieinteresēti pagasta kopējā tēla uzlabošanā, vides sakārtošanā, cilvēku savstarpējo attiecību uzlabošanā. Pasākuma laikā dzima ideja, ka, darbojoties kopā, mēs varētu noorganizēt stafeti apkārt Lubāna ezeram, pieaicinot apkārtējos Lubāna mitrāja novadus un pagastus. Noliecām, ka pirmā doma bija apstāties ap ezeru, sadodoties rokās, bet tas prasītu ļoti daudz cilvēkresursus. Ar šo akciju jaunieši grib pievērst plašākas sabiedrības uzmanību unikālajam Lubāna ezeram un tā apkārtni, veidot saikni jauniešiem savā starpā, vienojoties kopīgai idejai. Vakara gaitā cepām picas, eksperimentējām ar garšām. Pasākuma laikā viens par otru daudz ko atklājām un guvām vienotības sajūtu.

Vēl februārī iespējām baudīt filmu vakaru un lekciju „Kas ir mīlestība?” kopā ar Andu Kurmīti. Jaunieši gan uzklusēja stāstījumu, gan arī paši izteicās, dalījās pieredzē. Skaudri, bet daži atzina arī to, ka ir apsmieti vienaudžu starpā. Kopā meklējām risinājumus, kā rīkoties, kā tikt galā un kur meklēt palīdzību. Sarunas bija sirsnīgas un noritēja arī pa kādai asarai, kas apliecina, ka jaunieši ar interesi sekoja līdz stāstījumam.

Jau martā jauniešus pārsteidza ielu vingrotāju šova grupa no Ogres „Street warriors” ar atraktīvu stāstījumu, ka ir tik ļoti labi atrast savu nišu, hobiju, kur darboties, un to pat ir iespējams pārvērst par darbu, ar ko tu uzturi pats sevi. Jaunieši šajā grupā ikdienā trenējas, iet uz treniņiem kā uz darbu. Viņi ir ielu vingrotāji, kas veic arī akrobātiskus trikus, veido šovus un pat dejas. Kā paši atzīst, lielākā uzstāšanās bijusi Žalgiris arēna Lietuvā pirms basketbola spēles. Uzstāšanās gan nav regulāra, bet ir dienas, kad ir pat četras uzstāšanās. Grupas jaunieši apliecināja, ka kopumā visas lietas, kam tu tici un kas tev ļoti patīk, ir sasniedzamas, tikai jāiegulda ir darbs. Jaunieši pēc tikšanās bija ļoti iedvesmoti un turpina grupai sekot sociālajos tīklos, un pat zīnās ar tās dalībniekiem.

Skolēnu brīvlaikā pievērsāmies mākslas nodarbībām – keramikai, origami, filcēšanai, gleznošanai. Ļoti meditātīvs process, kādam varbūt pietrūka pacietības, bet cits ļoti iedziļinājās darāmajos darbos un rezultātā ieguva skaistu

Izglītības
kvalitātes
valsts
dienests

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA

Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ!

Tikšanās ar šova grupu „Street warriors”.

Darbojamies kopā ar I. Gargurni.

darbiņu – svilpavnieku, filca tehnikā veidotu puķi, origami veidotu rāmīti vai ziedu. Jaunieši iemēģināja roku gleznošanā. Darbi patiešām izdevās pārsteidzoši.

Nesen, 24. martā, jaunieši tikās ar iedvesmas personu Laimu Krušku, kas ir Degumnieku pamatskolas absolvente, bet pēc augstskolas beigšanas strādā par pārdošanas speciālisti bankā. Laima pastāstīja par iespējām sasniegt savus mērķus, ja vecākiem ir ierobežoti naudas līdzekļi. Pastāstīja par savu ceļu uz izglītību un karjeras izaugsmi. Secinājām, ka

katram ir tikai ļoti jāgrib un daudz jāstrādā, lai sasniegtu to, ko patiešām vēlies. Jāsaņemams un jāiziet no savas komforta zonas. Un ceļš uz savu mērķi ir jāsāk jau šodien.

Tāpat paredzētas tikšanās ar psihoterapeiti I. Gargurni, Jaunā Rīgas teātra aktieriem un ekspedīcija dabā. Esam priecīgi un gandarīti, ka varam izbaudīt visas piedāvātās iespējas, kas paver mums citus horizontus, un palīdz saprast, kā tiekties uz saviem mērķiem un kāpt augstāk.

Teksts un foto – Dace Kalniņa

Sadancis Degumniekos!

Jau par tradīciju ir kļuvis katru pavasari izdejot prieku dejā pie mums, Ošupes pagastā. Šogad, 5. aprīlī, Degumnieku tautas namā kopā sabrauca seši deju kolektīvi. Jersikas tautas nama VPK „LATIŅŠ”, Ļaudonas kultūras nama VPK „GRIEZE”, Sarkaņu pagasta tautas nama VPK „KALNAGRAVAS”, Rēzeknes pašvaldības aģentūras „Kultūras un tūrisma centrs” JPK „DZIGA”, Ezernieku saietu nama VPK „BUKMUIŽA” un mūsu deju kolektīvs „DEGUMNIEKI”. Lūk, foto atskats no enerģiskā koncerta.

Foto Vendija Strode

Esmu gan tēvs, gan mamma...

No tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd.
Mums atmiņās mūžīgi būt...

Liela sāpe, mamma un sievas zaudējums, pagājušajā gadā bija Didža Pommera ģimenē. Pēc ilgstošas un ļoti smagas slimības mūžībā aizgāja Lāsma. Palika bērni ar tēti. Ar dziļu smeldzi sirdī, saprotot viņus, man tomēr gribējās uzrunāt Didzi, pajautāt, kā klājas. Viņš man neatteica. Varbūt mazliet paskops vārdos, bet tādām izjūtām vārdu nav...

Iepazīstini ar sevi

Madonas pusē esmu ienācējs. Bērniņa un skolas gadi pagāja Ogres rajonā, Mengelē. Mācījies Menģeles pamatskolā un tur ieguvu pamatizglītību. Pēc skolas sāku strādāt gaterī līdz pilngadībai. No darba neesmu baidījies un mucis. Vēlāk piedāvāja darbu mežā, kur arī strādāju līdz 2005. gadam, kad sāku dienēt armijā. Šeit katrs puisis var iegūt rūdījumu. Pēc dienesta iepazinos ar Lāsmu un sāku strādāt Varakļānos. Pamazām sarakstījāties, kamēr sākām dzīvot kopā. Lāsmai bija jau viens bērniņš Ivo, kuram bija pusotrs mēnesītis. Vēlāk vecākajam brālim piepulcējās vēl četri: brāļi un māsas. Tagad Ivo jau ir 13 gadi, Artim – 11, Līgai – 9, Agijai – 6 un Sandijam – 5 gadiņi. Kopā bijām kupla ģimene. Ar Lāsmu mums bija lemts nodzīvot 13 gadus.

Tavi pārdzīvojumi grūtos brīžos

Runājot par to, tikai tagad apzinos, cik grūti bija Lāsmai vienai audzināt piecus bērnus, jo man bija jāstrādā, jāpelna nauda, lai varētu palīdzēt viņai ārstēties un uzturētu ģimeni.

Tikai tagad saprotu, ka no manis tajā laikā viņai bija visai mazs atbalsts, to visu izjūtu tagad. Visgrūtākais brīdis man bija, kā dzīvot tālāk pēc notikušā un domāt par bērniem. Protams, maniem bērniņiem tas bija ļoti smagi – zaudēt mammu. Ar bērniem jau laicīgi tika runāts, ka mammai ir neārstējama slimība, ka viņiem jābūt stipriem. Mēs visi cerējām uz brīnumu, ka varbūt tas viss tik ātri nenotiks, ka viņa mums ilgāk būs blakus. Ar maziņajiem vieglāk, jo viņi to tā neuztvēra, lai gan vēl šobaltdien piemin...

Vecākie bērni visu ļoti labi saprata, centās palīdzēt visos mājas darbos: gan telpu uzkopšanā, gan malkas nešanā, gan ēst gatavošanā utt.

Ļoti liels atbalsts bija arī no tuviniekiem, kaimiņiem, kas palīdzēja un vēl tagad palīdz un atbalsta. Pats īsti neticēju sev, ka spēšu pārdzīvot, sakārtot un turpināt dzīvot. Tagad varu droši teikt, ka padoties netaisos, jo dzīve ar to neapstājas.

Ģimenes atvases.

Tētis Didzis.

Man ir nākotne – bērni – un viņi ir mana motivācija iet uz priekšu.

Kā ir būt gan tēvam, gan mammai?

Mamma bērniem ir Visums. Tā zina, kā dzīvot, kā aprunāties, kā samīļot... Es vēl tikai mācos saprast bērnu iegribas, niķus, stiķus, vēlmes, visu, kas notiek ar bērniem ikdienā. Man faktiski katra diena ir kas jauns. Katru dienu būt mājās, palaist bērnus uz skolu, uz bērnudārzu. Meklēt drēbes, pabarot, sekot līdzī mācībām, mācīt un, galvenais, mīļot. Gribas tak vēl mazākajiem klēpī pasēdēt, arī lie lie grib savu daļu uzmanības. Ikdiena pāriet domājot par saimnieciskajām lietām, kā vadīt savu mājsaimniecību, ko varam atļauties, ko nē. Tāda laipošana starp vēlmēm un iespējām, un ne jau manām vien, arī visu bērnu.

Ko darāt brīvajā laikā?

Brīvdienās ilgāk paguļam, tā sevi palutinām. Cenšamies būt visi kopā, pajokoties, parunāties. Protams, brīvdienas aiziet darot dažādus darbus. Darba tikumu cenšos bērnos ieaudzināt, jo skaidri zinu, ka tas dzīvē viņiem ļoti noderēs. Vēl braucam ciemos pie radiem, tas mums visiem ļoti patīk. Priecājos, ka bērni cenšas būt patstāvīgi.

Kāda ir tava vēlēšanās?

Es patiešām ļoti, ļoti vēlos, lai man izdodas izaudzināt visus piecus bērnus par kārtīgiem, gudriem, izpalīdzīgiem cilvēkiem. Lai viņi nepaliek vienaldzīgi pret sevi un līdzcīvēkiem.

Otrs, vēlos būt labs tēvs, lai varētu dalīties, uzklaust, lai viņi man uzticas. Ja mēs visi spēsim būt kā vienota komanda, tad noteikti manas vēlēšanās kaut daļēji, bet piepildīsies.

Vēl esmu nodomājis pabeigt remontēt māju. Pavisam vienkārši – gribas, lai mūsu ģimenē būtu prieks, satiecība, vairāk smieklu.

Kas bijis, lai paliek pagātnē. Es zinu, ka mana Lāsma noraugās no mākoņu maliņas, saprot mani un kā eņģelis visur stāv blakus.

Varu droši teikt pēc Didža stāstījuma, ka cilvēks ir stipra būtne, kas uz saviem pleciem var daudz nest, izturēt.

Dod, Dievs, spēku un izturību, jo viņš savējiem ir vienīgais atbalsts un uzticības persona!

Paldies!

Ināra Baltā

Foto no ģimenes arhīva

Virpulītis Madonā

28. martā pirmsskolas vecuma bērni Madonas kultūras namā atrādīja savu dejojot prasmī Madonas novada pirmsskolas izglītības iestāžu koncertā „Jau gaisā smaržo pavasars”. Šo notikumu pieredzēt mūs aicināja Madonas bērnu un jauniešu centrs, kas bija šī pasākuma organizators. Arī Degumnieku tautas nama bērnu deju kolektīva „Virpulītis” jaunākā grupiņa parādīja savas sagatavotās dejas „Vardīte” un „Jautrā ballīte”. Prieks par mūsu dejojotājiem, jo kolektīvs ir skaitliski mazs, bet toties sirdī prieks par dejošanu mīt. Bērni neapjuka uz lielās Madonas skatuves un godam pārstāvēja mūsu pagastu. Pirms lielā koncerta viņi devās arī uz mēģinājumu, lai iepazītu Madonas kultūras nama plašumus. Paši dalībnieki bija ļoti

„Virpulītis” pirms lielās uzstāšanās.

apmierināti, jo šie divi braucieni kopā ar Lubānas dejojotājiem notika varen jautri

un interesanti.

Pavisam no Madonas novada piedalījās vienpadsmit deju kolektīvi.

Mūsu mazās dejojotājas par godu šim koncertam tika pie jauniem svāriem un apakšbrūnciem, kas kolektīvam noderēs arī citos koncertos un uzstāšanās reizēs.

Sirsniņš paldies mūsu deju kolektīva vadītājai Ilzei Melngaiļei par soliņu mācišanu, tēpu sarūpēšanu un iespēju doties uz Madonu, lai mēs, maziņie, varētu pārstāvēt savu dzimto pagastu. Paldies arī atsaucīgajām un rūpīgajām mammām, kas pieskatīja ne tikai savus bērnus, bet arī citus kolektīva dejojotājus, kam vecāki šajā dienā netika līdz uz Madonu.

Lai „Virpulītim” sirdī pavasaris, un vienmēr raits dejas solis!

Dace Kalniņa

Varbūt Tev mājās ir lieka krāsu bundža, kas vairs ir tikai pusē un drīz sakaltīs, bet varbūt tev no remonta pāri ir palikušas dažas flīzes, vai dēļa gali. Iedzīvotāja labprāt šīs lietas no jums pieņems, lai brīvajā laikā veidotu dažādus mākslas darbus. Ja tev ir ko piedāvāt, zvani – 29361294

Nestāvi malā!

Ošupes pagasta jaunieši jau plāno savas vasaras brīvdienas. Viena no aktivitātēm viņu plānā ir došanās velo ekspedīcijā pa Ošupes pagastu, lai aplūkotu vietas, kuras nav redzētas.

Braucot pa pagasta ceļiem, jaunieši pavēros māju pastkastītes. Varbūt tev vēl nav pastkastītes vai tā ir ļoti novecojusi, atjauno, izdomā ko interesantu un varbūt tieši tu tiks pie balvas no multifunkcionālā centra „13. km” par interesantāko un sakoptāko pastkastīti!

Jaunieši

Aprīlis – bibliotēku nedēļas mēnesis

Pēc LBB ierosinājuma Bibliotēku nedēļa Latvijā notiek kopš 1997. gada. Bibliotēku nedēļas laikā – 23. aprīlī – tiek atzīmēta Pasaules grāmatu un autortiesību aizsardzības diena. Šogad Bibliotēku nedēļas tēma „Bibliotēkas – dialogs ceļā uz pārmaiņām”. Tas parasti ir laiks, kad bibliotēkas ar dažādām aktivitātēm pastiprināti pievērš uzmanību sev, savam darbam un bibliotēkas nozīmei sabiedrībā.

Degumnieku bibliotēka aicina uz tikšanos ar grāmatas „Simts stāstu par Lubānu” veidotājiem 25. aprīlī plkst. 13:00 bibliotēkas telpās. Tiks piedāvātas vairākas literatūras izstādes – „Pieci no simts” (par piecām personām – mūsu novadniekiem, kas pieminētas grāmatā „Simts stāstu par Lubānu”). Izstāde „Tā staigāju es ceļus šos” (veltīta Bronislavai Mārtuževai) un „Dzīves lugas raibās lappuses” (veltījums Ēvaldam Valteram). Bet 26.

aprīlī kārtējie Madonas Grāmatu svētki ar plašu un interesantu programmu. Programma laikrakstā „Madonas Vēstnesis”. Ja būs interesenti, organizēsīm braucienus kolektīvi, tāpēc gaidīšu pieteikumus līdz 23. aprīlim bibliotēkā vai pa tālruni 64829589.

Savukārt maija mēnesī kopā ar jauniešu centru „13. km” aicināsim visus interesentus uz Lielo spēju dienu. Par laiku vienosimies. Grāmatu izstādes maijā – „Kad pasakas un dzejoļi dara labu” (Maijai

Laukmanei – 65), „Viss iet un notiek savā laikā” (Jānim Klīdzējam – 105), „Vilis Lācis mīlētais un peltais”. Uz tikšanos bibliotēkā!

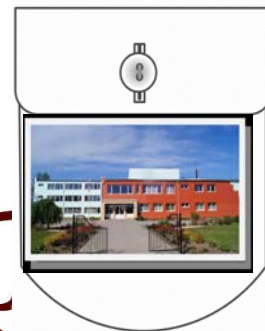
Bibliotēkas grāmatu plauktā jaunās grāmatas – Latviešu autoru darbiem – **Rēdliha I. Vēl viena dziļa ieelpa**, **Dimante I. Patslēptā dzīve**, **Pakraste L. Laika lokos**, **Šmite L. Aizved mani uz Hiršenhofu!** Ārzemju rakstnieku piedāvājums – **Šetuka Dž. Sie-**

vietes pīlī, **Kohs H. Vakariņas**, **Keplers L. Smilšuvīrs**, **Bisī M. Laiks ir slepkava** (viņa iepriekšējās grāmatas – **Meklējot spāri un Melnās ūdensrozes**), **Kellijs K. Gads, kas mainīja visu. Ceļojumu aprakstu turpina aizraujošais ceļotājs Harijs Sils grāmatā Pamests Vjetnamā. Dažas grāmatas skolēniem** – **Vebs H. Drosmīgais kaķēns**, **Laukmane M. Kaķpēdiņas** un **Hantere Ē. Klanu kaķi 5. grāmata.**

Bibliotēkas vadītāja **Ināra Kokare**

Kabata

Februāra 2.puse—aprīļa 1.puse/ 2019(25)

Sveiki, lasītāji!

Rīt gada pirmais mēnesis, kurā ir trīsdesmit dienas. Kļavu sulas jau nogaršotas, tagad laiks “spēka dzēriņam” - bērzu sulu tūrei. Latvijā jau pārradušies gājputnu bari, saule mūs lutina daudz biežāk un svelmaināk, un laiks kļūst aizvien siltāks.

Iepriekš ar Jums tikāmies mūsu februāra avīzē. Laiks nestāv uz vietas, katru dienu vai nedēļu jauni notikumi, jauni konkursi, jauni pasākumi, olimpiādes, pārbaudes darbi un sasniegumi.

Skatuves runas konkursā Madonā piedalījās Keita Kruglova (7.kl.), Sintija Šķēle(6.kl.), kuras konsultēja skolotāja Hedvīga Laura Novika un Heilija Putniņa (1.kl.),kuru sagatavoja skolotāja Līga Grāvere. Visas trīs meitenes ieguva *1.pakāpi*. Bijām ļoti lepnas par sevi! Paldies, skolotājām, kuras mūs iedrošināja.

Ierindas skatē Madonā ļoti cītīgi soļoja, savu patriotisma garu un staltu stāju rādīja 3./4.klase, 5./6.klase un 7./8.klase. 5./6.klase izcīnīja *1.vietu*.

3. un 6.klases skolēni uzrakstījuši valsts pārbaudes darbus. Visi bijām ļoti satraukušies. 2.klase turpina sadarbību ar pagasta bibliotekāri Ināru Kokari—iejutās mākslinieces un rakstnieces Margaritas Stārastes radītajos pintiņu tēlos, lasīja, zīmēja, fantazēja.

Aizvadītas dažādas novada olimpiādes, lielākie sasniegumi- Aleks Kozulis informātikā ieguva *1.vietu*(sk. I.Strode) un matemātikā *atzinību* (sk. D.Rubene). Tomam Šķēlam *2.vieta* glītrakstīšanas konkursā novadā (sk. I.Strode), neklātienes bioloģijas olimpiādē Elīnai Aleksai Ločmelei 9.vieta novadā (sk. A.Eglīte).

Enerģiski piedalījāmies pasākumu cikla “Kalpaka kauss-2019” noslēguma sacensībās mūsu skolā, kopā ar vairāk kā 25 komandām. 6.martā, kad apritēja tieši 100 gadu, kopš kritis pulkvedis O.Kalpaks, Degumnieku tautas namā izskanēja pateicības, atzinības un uzslavas vārdi šī gada sacensību dalībniekiem un pēcāk visi baudījām NBS pūtēju orķestra koncertu.

Un kur nu vēl pavasara brīvdienas?! Kāds devās apskatīt galvaspilsētu vai ciemojās pie radiem. Kāds lasīja grāmatas vai spēlēja datorspēles, cits palīdzēja vecākiem un vecvecākiem, bet ļoti daudzi pavadījām brīvo laiku kopā ar draugiem, pastaigājoties.

Ar enerģisku dejas soli un staltu stāju, pierādījām, ka deju skatē esam *1.pakāpes* cienīgi. Paldies deju skolotājai D.Rubenei.

Noslēgsies projektu nedēļa arī 1.-4.klases bērniem, par to vairāk lasiet šajā avīzē. Paldies 2.klases kolektīvam par izzinošu un daudzveidīgu pasākumu „Profesiju pasaule”, kurā uzzinājām jaunas un nedzirdētas profesijas, iepazīnām to specifiku.

Turpinām baudīt mākslu un izglītoties projekta „Skolas Soma” pasākumu ietvaros, par ko vairāk lasiet šajā numurā.

Ķeram pirmos saules starus, ziemas drēbes ieliekam dziļāk skapī un esam gatavi pavasara piedzīvojumiem!

Lai jaukas un saulainas Lieldienas!

Redaktore Sintija Šķēle

Projekts
Latvijas Skolas soma

Iespēja gūt personīgo pieredzi , sekmējot jēgpilnu mācīšanos

Programmas „Latvijas skolas soma” ietvaros Degumnieku pamatskolas skolēni 3.aprīlī Madonas kultūras namā apmeklēja muzikālo teātra izrādi „Pavasaris”.

Teātra trupa KVAD-RIFRONS kopā ar vācu režisoru Alisju Goigelinu (Alicia Geugelin) atcerējās savu pieredzi un pētīja, ko šodien varam iesākt ar Franka Vēdekinda dumpiniecisko vēstījumu. Iedvesmojoties no tā, trupa ir radījusi stāstu par draugiem, kuri satiekas kādas mazpilsētas pamestā garāžā, lai veidotu jaunu pasauli. Vienlaikus viņi gatavojas savas pagrīdes mūzikas grupas koncertam.

...sevis meklējumi, ilgas un dziņu raisītais mulsums, nebeidzamo mājasdarbu un kontroldarbu apnikums, strupceļš sarunās ar vecākiem, auguma pārvērtības, tuvošanās, divu ķermeņu magnētisms un pirmās pieredzes sūrumš...

Pēc izrādes noskatīšanās skolēni atzina, ka izrāde bija mūsdienīga, patiesa, lika aizdomāties, bija arī smieklīgas epizodes, bija iespēja katram skatīties uz ikdienas problēmām no malas, vērtēt tās.

12.04. Rēzeknē, Latgales vēstniecībā "Gors" plānots apmeklēt ķīniešu klasiskās dejas izrādi „VĀRDIEM NEAPRAKSTĀMAIS SKAISTUMS”. Jau tradicionāli pavasarī Latvijā notiek Starptautiskais Baltijas baleta festivāls. Šogad festivāla programmas piedāvājumā Ķīnas klasiskās dejas izrāde “Vārdiem neaprakstāms skaistums”, ko izrādīs Pekinas Dejas Akadēmijas dejotāji.

Skolotāja E. Zaube un Z.Juste
(Foto Z.Juste un no interneta resursiem)

Projekta nedēļa sākumskolā - “Durvis, kas veras uz sevi”.

Pētām jūras kartes Skultes ostā, kopā ar kuģu vadītāju Kristapu Žīdenū.

Projekta nedēļā mācību stundas tiek īstenotas ar dažādiem paņēmieniem par noteiktiem tematiskajiem jautājumiem, veidojot tā saukti ar ikdienas dzīvi un dodot skolēniem iespēju izvērtēt savas intereses, palīdzot izkopt noteiktas attieksmes.

Tiešajā mācību procesā un daudzveidīgās ikdienas norisēs tika veicināta apzinātā attieksmju maiņa, lai skolēns prastu izvēlēties nozīmīgākās vērtības un rastu piederības sajūtu par viņa personīgo pārliecību, ietekmi uz savu dzīvi un lietpratību.

Šogad galvenais uzdevums ietvēra sevis izzināšanu un pilnveidošanu caur karjeras izvēli, piederību valstij.

(turpinājums 3.lapā)

(turpinājums no 2.lapas)

Pirmajā dienā skolēni devās mācību ekskursijā uz Skultes ostu, iepazīna profesijas un procesus, kas saistīti ar jūru. Tikšanās ar keramiķi un mākslinieci keramikas radošajā darbnīcā "Ceplis", un vienīgajā latviskā mantojuma velosipēdu muzejā Saulkrastos, skolēniem palīdzēja atklāt kā izzināt, kopt un nodot nākamajām paaudzēm Latvijas kopīgās vērtības, kultūras un mākslas mantojumu. Došanās pa dabas taku gar jūras līča piekrasti, radīja iespēju izjust piederību latviskajai kultūrtelpai, iepazīt pilsoniskās līdzdalības veidus un baudīt Latvijas ainavu.

Mums bija iespēja izbraukt un pastūrēt kuģīti ārpus ostas teritorijas

Velosipēdu muzejā Saulkrastos

darbojās un iepazīna profesijas pamatus. Kļūstot par aktīviem dalībniekiem, tika radīta dziļāka

interese par arhitekta un friziera profesijām. Pirmklasnieku audzinātāja Līga Grāvere teica: "Centāmiēs izzināt profesiju, kas nav zināma un izzināta. Bērni tik cītīgi klausījās arhitektu, ka paši savas mājas projektēja ar lielu atbildību un centību. Nākotne rādīs vai kāds no mums šo profesiju izvēlēties. Domāju, ka mēs piecītos, ja tas piepildītos. Viens no arhitekta J.Mora projektiem -Aglonas visa atjaunotā apkārtnē un piebūvē."

Viesojamies keramiķes darbnīcā "Ceplis", Limbažu novads, Skultes pagastā

Projekta dienu noslēgumā 2.klases skolēni veidoja skolas pasākumu "Profesiju pasaulē", mācoties sadarbības prasmes, apzināties sevi kā radošu personību. Pasākums bija kā kopveselums, rezultātus iegūtajām zināšanām, attieksmēm un prasmēm, īstenojot caurviju prasmes, lietpratību, pašvadību un pašizziņu. Izmantojot interaktīvās tehnoloģijas, pildījām eruditu, spēlējām atmiņas spēles, li-

Ekskursijas noslēgums pie Saulkrastu Baltās kāpas.

Friziera amata prasmju apgūšana 3.un 4.klasē

Top arhitektūras darbi kopā ar arhitektu Juri Mori

Top arhitektūras darbi kopā ar arhitektu Juri Mori

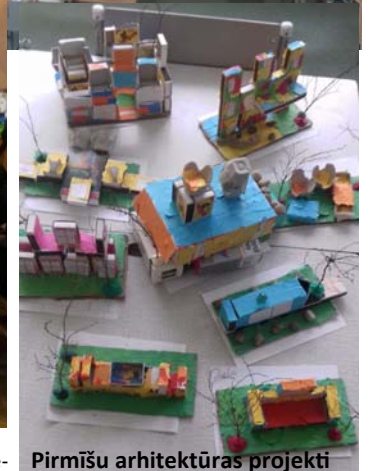

Otrklasnieki vada pasākumu "Profesiju pasaule"

kām virtuālās puzles un atbildējām uz dažādu profesiju pārstāvju video jautājumiem.

Paldies pedagogiem, skolēniem par aktīvu līdzdalību!

Ceru, ka katram no mums projekta laikā bija iespēja atvērt savas durvis uz pasauli un ielūkoties sevī!

Pirmīšu arhitektūras projekti

Smeļies vesels—aprīlis joku mēnesis!

Dažādi atgadījumi no skolotāju un skolēnu sarunām mūsu skolā!

Skolotāja palaiž bērņus uz veikalu. Atnākot, puika paziņo: "Mēs visiem nopirkām čupīšus, jo divi bērņi savienoja naudu!"

Dejās, pie mūzikas "Kumeliņi, kumeliņi", skolotāja saka: "Puisīt, ceļgali jāceļ augstāk!"

Puika atbildēja: Jā! Es jau mājās padgatavojos!

Mūzikas stundā skolotāja stāsta par tradicioālajiem skaņu rīkiem un jautā skolēņiem: "Vai zināt, kas ir dūdas?"

Ričards atbild: "Jā! Tās ir meitenes!"

Skolotāja šo apgalvojumu nenoraida, bet izskaidro, ka ir arī tādš mūzikas instruments. Kad stundas beigās tiek jautāts: "Kādas tad ir dūdas?" Ričards saka: "Smukas!!!"

Sākumskolas skolēni devušies ekskursijā. Viens no galvenajiem objektiem, ko ekskursijas laikā vēlas apmeklēt bērņi, ir lielveikals.

Katrs staigā un lūko, ko var atļauties, ko kārojas?!

Skolotāja pienāk pie meitenītes un jautā: "Vai esi izdomājusi, ko pirksi?"

Meitenīte: "Jā, es gribu suliņu"

Skolotāja aizved meiteni pie sulu plaukta un rosina izvēlēties, uz ko meitene atbild: "Jā, bet te visas ir pa centiem, bet man centu nav!"

Skolotāja jautā: "Cik naudiņas tev ir?"

Meitene: "Man ir tikai 5 eiro, centu man nav!"

Puisis ar meiteni sarunājas:

Viņš: "Vai tu zini, ka ir reizes, kad pamāju staigā dvēselīte?"

Viņa: "Kas ir dvēselīt?"

Viņš: "Nu tavas iekšas..."

Skolotāja jautā pirmklasniekiem: "Kas ir gudrinieks?"

Bērņi atbild: "Cilvēks, kas prot komandēt!"

Stundā skolēņi ļoti klusi strādā. Klasē ir dzirdama mušas džinkstēšana.

Gustavs solās mušu noķert. Skolotāja ierosina to izlaist pa logu.

Pēc laiciņa Gustavs mušu klusām ir noķēris, bet izlaiž ārā pa klases durvīm ar piebildi: "Ja viņa vēlreiz te ielidos, tad gan izmetīšu pa logu!"

Vizuālās mākslas stundā skolotāja uzdod jautājumu: "Kas ir mākslas žanrs— klusā daba?"

Lūk, dažas skolēnu atbildes:

- Kad viss ir ļoti kluss, kad neviens nerunā;
- Daba, kura ir klusa;

- Tad, kad nekustās neviens;
- Kad pļava ir ļoti mierīga un neviena nav apkārt;
- Tad, kad nav neviena mežā;
- Klusums dabā;
- Tas, ko mēs redzam, bet tur nekas nenotiek.

Avīzi veidoja: skolas avīzes korespondenti, sadarbojoties ar klašu audzinātājiem un priekšmetu skolotājiem.

Maketēšana un datorsalikums I.Strode

Ai, māmiņa, cik laba tu!

Māmiņdiena jau pavisam tuvu, šogad 12. maijā. Šī skaistā diena pasaulē tiek atzīmēta kopš 1907. gada. Šie ir ģimeniski un mīļi svētki, kad katra mazā sirsniņa steidz savai māmiņai uzdāvināt paša plūktu ziedu pušķi vai uzzīmēt pasaulē skaistāko zīmējumu. Šoreiz uz sarunu aicinu **Vinetu Bormanī** – mammu Denīzei, Rēzijai, Elfai un Ralfam. Uz Vinetu vienmēr esmu lūkojusies kā ļoti labu un rūpīgu mammu. Atceros, kad dvīnītes vēl bija pavisam mazas, pēc darba mamma vienmēr pastaigājās ar mazajām atvasītēm, kaut mājās gaidīja ne mazums darbu. Tikai mammas sapratīs, cik grūti atrast laiku ikdienas skrējienā visam – darbam, mājas darbiem, bērnu audzināšanai un skološanai.

Pastāsti par sevi, savu bērniņu un skolas gaitām.

Ģimenē biju pastarīte. Mani bija jāauklē un jāpalīdz pieskatīt mātai Ligitai un brālim Dzintaram. Šķiet, augšana kopā ar brāli ir padarījusi tik stipru, drošu, neatlaidīgu un savā ziņā spītīgu. Esot mažiņai, bija tak kaut kā jāpierāda, kad arī man kaut kur ir teikšana un varēšana.

Tagad man pašai ir sava ģimenīte. Esmu mamma un skolotāja uz pilnu slodzi. Man ir 3 meitas: Denīze, Rēzija, Elfa, kuras mācās Degumnieku pamatskolā, un dēls Ralfs, kurš mācās Madonas Valsts ģimnāzijā. Strādāju par Speciālās izglītības skolotāju Meirānu Kalpaka pamatskolā.

Man bija ļoti interesanta bērniņa un skolas gaitas. Pārmaiņu un notikumu piepildītas. Dzimu un bērniņa pagāja Padomju Savienības gados. Vecākiem bija jāstrādā, tāpēc jau no 1,5 gada tiku vesta uz Lubānas diennaktis bērnu dārzā „Rūķīši”. Pa sestdienām mamma ņēma līdzi uz darbu. Patika „palīdzēt” grāmatvedēm rakstīt un rēķināt dokumentus, izstaigāt visus kantora kabinetus. Tie tik bija laiki! Atceros, ka visām meitenēm bija vienādas kleitiņas, kurpes, bantes... Pilns pagalmis ar bērniem. Visur bija cilvēki, tehniķi, rosība visās malās un vietās.

Pirmo klasi uzsāku tikko uzceltajā un atvērtajā jaunajā Degumnieku 8-gadīgajā skolā (toreiz). Pirmās trīs klases biju teicamniece. Nāca pārmaiņu laiks. Izglītībā ieviesa 9-gadīgo skolu statusu. Tā nu sanāc, kad neesmu mācījiesies 4. klasē, jo no 3. klases mūs pārcēla uz 5. klasi. Tas šķita tik interesanti. Drīz vien nāca atmodas laik – satraukts, juku un neziņas pilns. Pēc 9. klases iestājos Lubānas vidusskolā, bijām divas paralēlklases. Man bija visforšākie klasesbiedri. Mācoties 12. klasē, bija iespēja piedalīties konkursā

„Es būšu skolotājs!” Veiksmīgi nokārtoju visas kārtas un maijā jau tiku uzņemta Rīgas Pedagoģijas un Izglītības vadības augstskolā. Atlika tikai gatavoties un labi nokārtot 12. klases Valsts eksāmenus.

Kas tev dod spēku, lai vienmēr viss būtu izdarīts – brokastis, vakariņas, frizūras meitām, balts kreklis dēlam?

Dažādos pārbaudījumos dzīve cilvēku vai nu salauž, vai liek celties un iet kaut ko darīt. Esmu bijusi vienmēr cīnītāja. Zinu, ko gribu, un uz to tiecos. Spēku dod bērni, bērnu sasniegumi, viņu prieks un smaids par lietām, kas ir mums apkārt. Mazas lietiņas – bērnu zīmējums, apsveikums, pašgatavots pārsteigums spēj katru dienu padarīt par spēka un skaistuma piepildītu. Daudzas lietas daram kopā, tāpēc „pa lielam” mums viss izdodas!

Kā tu redzi daudz bērnu ģimeni Latvijā? Vai valsts attieksme ir adekvāta?

Esmu skolotāja un mans darbs tieši vai netieši saistās ar bērniem. Man viņi visi ir līdzvērtīgi. Domāju, ka ir grūtāk daudz bērnu ģimenēm izskolot savas atvases. Varbūt tas izriet no mūsdienu iespējām, ko vecāki var/ nevar atļauties nopirkt vai iegādāties bērniem. Tas gan arī atkarīgs, cik mēs esam ieinteresēti savu bērnu izaugsmē un kādas ir mūsu vērtības, prioritātes. Agrāk bija jūtama skeptiska attieksme sabiedrībā pret daudz bērnu ģimenēm, bet tagad esam tolerantāki un saprotošāki. Daudz bērnu ģimenēm ir iespēja iegādāties Ģimenes + kartes, kas dod iespēju ar atlaidi braukt sabiedriskajā transportā, apmeklēt muzejus, kino un citas aktivitātes.

Vai bieži palīdzī bērniem mācīties? Vienlaicīgi ar pašas darbu skolā tev

sanāk vienlaicīgi mācīties gan 1.klasē, gan 6. klasē un 11. klasē.

Es mācos 24 stundas diennaktī. Tas ir gan mans darbs, gan pienākums mājās kā vecākam. Meitiņas uzsāka skolas gaitas 1. klasē. Mājas darbi dubultā. Abas prasa uzmanību, sacenšas savā starpā. Citreiz vesela anekdote, kā viņas pierāda savu līderību. Lielajai meitai atgādinu, ka ir jāizpilda uzdotais mājās, un palīdzu, ja ir kas neskaidrs. Palīdz e-klase, kur varu sekot līdzi bērnu sekmēm, par ko mācās, kādas tēmas apgūst un uzdotajiem mājas darbiem. Dēlam palīdzēju pamatskolā. Tagad uzticos, ka visu pats izdarīs un spēs tikt galā. Protams, padomu neatsaku. Ir pienācis tas brīdis, kad nu jau dēls ir gudrāks par mani. Un reizēm pamāca mūs.

Kā atpūties kopā ar ģimeni? Vai iznāk izrauties no ikdienas un kopā viesiem kaut kur aizbraukt?

Ista atpūta sanāk tikai vasarā. Aizbraucam uz ezeru pasauļoties un peldēties. Pacieļojamies pie tuvākiem un tālākiem radiņiem. Ziemā cenšamies aizbraukt uz kalnu. Ar dēlu slēpojām, meitas brauc ar kamerām. Tēpat slidotavā slidotājam un ejam atbalstīt hokeja spēles. Brīvdienās kopā rosāmies pa virtuvi, uzcepot kādu kūku, picu vai citu kulinārijas brīnumu. Tālāki ceļojumi lai paliek nākotnē.

Gan tu, gan bērni esiet aktīvi un talantīgi. Kas ir jūsu virzītājspēks?

Katrā cilvēkā sēž iekšā tas mazais vai lielais virzītājspēks. Cilvēka sapņi un mērķi. Uz tiem jātiecas ar paša spēkiem un gribu. Tāpat vien nekas no gaisa rokās neiekrīt. Ir jādara. Gan saviem, gan skolas bērniem mācu, ka viss ir jūsu pašu rokās. Ar neatlaidību, mērķtiecīgumu un prieku par to, ko dari, var sasniegt daudz. Kaut maziem soļiņiem, bet iet uz priekšu pretī saviem sapņiem. Tur jau tas talants tiek katram izkopts!

Vai arī tev ko bērni māca?

Katra diena ir pārsteigumu pilna. Izziņāt, darboties ar jaunajām tehnoloģijām, jaunākās modes tendences, aktivitātes – kendami, spinneri un kas tik vēl, nevar visu atcerēties, kas ar bērniem kopā tiek iepazīts. Katra diena māca būt mūsdienu, aktīvai un zinošai. Caur bērnu vajadzībām un interesēm izprast viņus, lai varam līdzvērtīgi komunicēt un izdzīvot tik mainīgajā laikmetā.

Tradicionālais jautājums par dvīņiem? Kā tas ir – ģimenē dvīņi?

Ir ļoti interesanti, nekad nav garlaicīgi. No sākuma noteikti bija grūtāk. Kad meitiņas bija jāpabaro, jāsaģērbj, jāizved pastaigās utt. Ja ir atbalsts un ir kas pa-

turpinājums 12. lpp.

turpinājums no 7. lpp.

līdz, tad noteikti ir daudz vieglāk. Meitiņas bija ļoti paklausīgas. Bija savs dienas režīms. Tas palīdzēja saplānot manus darbus un pienākumus – aizvest dēlu uz skolu, meitu uz bērnudārzu utt. Mani patīkami bija vecākie bērni. Paldies viņiem par to! Visi jau ir izauguši, katrs ar savu raksturu un „rozīnīti”. Kā paši smejamies, ka viss mums ir dubultā. Vēl līdz šai dienai, ja vienai māsiņai noplīst kurpe, tad jāpērk arī otram. Citādi jau nekā!

Kādi ir tavi hobiji?

Mans vaļasprieks ir dejošana un frizūru veidošana. Dejoju Degumnieku vidējās paaudzes deju kolektīvā. Vēlētos iziet frizieru kursus, iegūt pareizas iemaņas frizūru veidošanā un matu griešanā, jo visu esmu apguvusi pašmācībā, skatoties frizūru aplikācijās un eksperimentējot ar māsas meitu un savu meitiņu matiem.

Zinu, ka tev ir arī savs dārziņš, kas tevi motivē tur darboties un rosīties?

Jau no mazotnes mamma mūs ir radinājusi pie dārza darbiem un ne tikai. Mūsu pienākums bija palīdzēt izravēt lielos kartupeļus, biešus, cukurbiešu laukus. Mazdārziņā sējām dārzeņus – dilles, salātus, burkānus un citas veltes. Man kā bērnam patika iet lasīt zirņus un tos turpat apēst. Katrai ģimenei ir nepieciešams savs stūrītis, kur iesēt veselīgu dārzeņu buķeti un iestādīt kādu ogu krūmu. Pa dārzu es rušinos, kad izjūtu vajadzību pēc dārza. Drīzāk esmu tāda kārtīga ravētāja. Man vajag, ka var iekerties nezālē, un tad priecē paveiktais. Kas tas par dārzu bez nezālēm? Tad jau tā ir puķu dobe!

Ja tev būtu iespēja izvēlēties kādu lielu, īpašu dāvanu. Kas tā būtu?

Protams, kad biju jaunāka, tad ļoti gribējās materiālās lietas – lelles, kurpes, kleitas, vēlāk jau nopietnākas dāvanas.

Vineta ar ģimeni.

Kuram gan tās negribas? Taču, laikam ejot, saprotu, cik liela nozīme ir veselībai. Ja būs veselība, būs darbs, ja būs darbs, tad būs labklājība ģimenē. Tā noteikti ir veselība!

Pavasaris ir klāt, ko tu ieteiktu pagasta iedzīvotājiem paveikt šajā skaistajā gadalaikā?

Man patīk visi gadalaiki. It sevišķi, ja spīd saule. Nav jāgaida kāds noteikts laika posms, lai dzīvē kaut ko sasniegtu vai mainītu. Ja runa ir par pavasari, tad tas

ir atmodas laiks dabā un cilvēku sirdīs. Lai mums apkārt ir tīra un sakopta vide, bet cilvēku sirdīs ieplūst vairāk mīlestības, acīs vairāk mirdzuma un pavasara saules piepildītas gaišas un labas domas!

Paldies, Vineta, par atbildēm! Lai tev vienmēr ir dzīvot prieks un enerģija realizēt savas idejas un sasniegt jaunas virsotnes. Mai katrā Māmiņu dienā tevi priecē bērnu sarūpēti pārsteigumi.

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

Pelnīts gods

Šā gada marta mēnesī mūsu vetārstei Ligītai Eidukai Jelgavā pasniedza – sudraba skalpeli ar iegravētu viņas vārdu un uzvārdu.

Tas tiek piešķirts par mūža ieguldījumu veterinārijā. Un tie viņas mūžā ir nostrādātie 42 gadi, bet darbs turpinās, nekā nav beidzies. Viņa vēl aizvien dodas palīdzēt lopiņiem, sniegt padomus saimniekiem un atrast pareizās zāles mājdzīvnieku veselībai. Priecājos, ka Ligīta, pati smejojot, teic, ka darīs to vēl vismaz desmit gadus. Novēlēsim, lai viņai pietiek spēka un veselības! Šādam notikumam par godu man uz sarunu gribējās aicināt mūsu allaž atsaucīgo dakterīti.

Ligīta pie savām gotiņām.

Kā ir būt dzīvnieku dakterītei?

Ļoti interesanta profesija. Katru dienu kaut kas savādāks. Nenoliedzami – arī

atbildīgs darbs. Mans moto allaž ir bijis, ja esi sākusis ārstēt, tad tas jāizdara līdz galam. Jānodrošina saimniekam gala vārds kā rīkoties tālāk. Profesija ir arī fiziski grūta. Ļoti bieži vajadzīgs liels spēks, sevišķi ja ir sarežģījumi pie govju atnešanās. Labi, ja ir saimnieki kas palīdz, bet reizēm galā jātiek vienai.

Kuri dzīvnieki tev pašai ir tuvāk sirdij?

Nu, protams, govīs, tad arī zirgi, cūkas, aitas un tad mazie dzīvnieki.

Tavas domas par zemniekiem – lopkopjiem?

Kādreiz bija tā, ka jebkura problēma bija jāatrisina vetārstam. Tagad zemnieki ir ļoti izglītoti, daudz ko prot paši. It sevišķi jaunie – viņi ir tik zinoši. Prot uz klausīt manus padomus. Es jau smejos, ka ar mūsdienu

tehnoloģijām gotiņa var atnesties arī ar telefona palīdzību. Es diktēju, kā un ko darīt, bet saimnieks uzklausa un veic vajadzīgās funkcijas. Un ja plašāk, tad tagad ir pieejamas tehnoloģijas, kas brīdī, kad gotiņai sākas dzemdības, atsūta uz saimnieka telefonu īsziņu. Tas īpaši noderīgi ir gaļas liellopu saimniekiem, kam gotiņas neuzturas kūfī.

Ko tu novēli jaunajiem vetārs- tiem?

Vispirms jau mīlēt savu profesiju. Lai nepietrūkst enerģijas. Saprotušu ģimeni blakus, jo nekad nevar prognozēt, cik ilgi būsī un cikos atgriezīsies mājās. Izsaukumi ir cauru diennakti. Arī naktīs, arī agros rītos un bieži vien darba ir ļoti daudz, it sevišķi pavasaros. Dzīvnieki

gan kalendāru nepazīst, arī svētku dienas un brīvdienas ne.

Uzdošu tev ātros jautājumus.

Govs, zirgs vai cūka?

Govs.

Kaķis vai suns?

Suns.

Kāda gaļa labāka?

Cūkgaļa.

Dziesma vai deja?

Nu gan viena, gan otra.

Ko tu nekad nedarītu dzīvniecī- ņam?

Nekad nenāktu ar ļaunumu pie dzīvniecīņa. Darītu, kas jādara, lai gan gadās arī tā, ka ir jāuzšauj, vai jāpapliķē, bet tas viss tikai tāpēc, lai viņiem palīdzētu.

Vai tu esi laimīga?

Jā. Esmu. Man ir saprotoša ģimene, kura pieņem mani tādu, kāda es esmu. Man ir mašīna, kura man vienmēr ir uzticīga, citādi jau es nemaz nevarētu nokļūt, kur man vajadzīgs. Reizēm agri rītos gribās uzdziedāt: „Kur tu teci...”, jo es ceļos ļoti agri. Man patīk saullēkta laiks, tad, kad visa daba mostas. Esmu arī dzimusi gaiļa gadā, taisni piemēroti man. Vienkāršāk sakot, esmu laimīga, kā tajā dziesmā „Man dzīvē šai laimējies ļoti...”

Paldies, Ligita! Lai tev prieks, izturība, spēks un vienmēr pasacīts paldies!

Ināra Baltā

Foto no personīgā arhīva

„Kā atvērtu plaukstiņu...”

Degumniekos, daudzdzīvokļu mājā dzīvo Zepu ģimene – Kristīne un Sandis ar diviem bērniņiem un Kristīnes brāli Zigmāru, kurš ir viņas aizbildniecībā.

Ģimene ir strādīga. Sandis strādā zemnieku saimniecībā tepat mūsu pagastā, bet Kristīne pa ziemu ir mājsaimniece. Vasaras mēnešos viņi abi strādā kūdras purvā ļoti smagu darbu, bet vismaz atalgojumā ir redzams lielo pūļu rezultāts. Darbs pavisam noteikti šos jauniešus nebaida. Patīkami, ka mūsu pagastā ir tāda pieklājīga, saprotoša ģimene.

Tā nonācu pie domas parunāties ar Kristīni, kā viņi dzīvo, kas priecē, kas, gluži pretēji, skumdiņa.

Pastāsti mums par sevi un ģimeni?

Pašlaik visu sevi veltu ģimenei. Pati esmu no lielas ģimenes – man ir divi brāļi un divas māsas. Savu ģimeni esmu izveidojusi jau vairāk kā desmit gadus. Man ir burvīgi bērniņi – meitiņa Džesika, kura jau mācās 2. klasē un dēliņš Džeimss, kurš iet vecākajā pirmsskolas grupā tepat Degumniekos. Dēliņam patīk sports, it īpaši futbols, bet Džesikai kā jau meitenei patīk viss meitenīgais un „cacīgais”. Dzīvojam satīcīgi. Cenšamies, protams, dzīvot visam līdzī: gan Latvijas, gan mūsu pagasta notikumiem. Neesam no tiem, kuri cenšas izrādīties, varētu pat teikt, ka esam noslēgti. Man ir ļoti laba vīra māsa Inga, kura dzīvo Irījā, viņa allaž man cenšas palīdzēt. Katru gadu mūs apciemo. Viņa ir ļoti saprotoša, var viņai uzticēt visu, kas man uz sirds. Arī mēs esam vairākkārt pabijuši Irījā pie Ingas un, ja atklāti, tad labprāt arī tur dzīvotu. Man tur

patīk, bet jābūt uzticīgiem arī savai dzimtenei. Mums arī tepat ir labi, tepat ir skola un bērnodārzs. Nav pārāpdzīvots un ir skaista daba.

Kā ir dzīvot centrā?

Hmm... laikam tā īsti nepatīk. Daudz ziņkāriģu acu, plus vēl daudzie kaķu bari un suņi, kuri klaiņo. Kaķi ir tie, kas taisa netīrību trepju telpās, un tad ej un zilē, kura saimnieka kaķis ir pie vainas. Toties ir arī savi plusi, te bērniem ir draugi un viss ir uz vietas, pat divi veikali. Varam aiziet uz veikalu kaut īsi pirms darba laika beigām.

Kā ir būt aizbildnim savam brālim?

Būt mammai un aizbildnim ir divas it

kā līdzīgas lietas, bet tomēr arī ļoti atšķirīgas. Mamma savu bērniņu zina kā atvērtu plaukstiņu. Katrs sīkumiņš, nieciņš zināms. Aizbildnim ir liela atbildība. Ir jāsaprot, jāmil, jāuzklausa un arī jāmāca. Ne vienmēr tas izdodas viegli, bet, ja esi apņēmieš, tas jādara apziņīgi.

Kas ir māte?

Māte ir sieviete, kas devusi kādam dzīvību un izaudzina savu lolojumu. Māte ir stipra būtne, kura uz saviem pleciem spēj panest visu un visam, kas notiek ar viņas atvasi, spēj izdzīvot līdz. Viņa ir balsts, uz kuru var paļauties. Es tāda cenšos būt. Mani visi sapņi ir saistīti ar bērniem. Ļoti vēlos, lai viņiem būtu laba nākotne.

Tavas domas, vai draugi ir vajadzīgi?

Noteikti ir nepieciešami, bet īsti, ne viltoti. Gribas reizēm padalīties ar savu prieku, savu sāpi. Gribas tikt saprastam un uzklašītam. Gribas reizēm parunāties kaut par niekiem, tā taču ir dzīve.

Zinu, ka tev bija liels pārsteigums pagājušajā gadā.

Jā, man uzdāvināja auto. To dienu nekad mūžā neaizmirsīšu. Paldies mīļajam vīram Sandim un viņa mātai Ingai ar Agri. Sajūtas bija fantastiskas. Prieka asaras bira kā pupas, neticēju savām acīm, smējos un raudāju reizē.

Ko tu novēli citām mammām?

Galvenais veselību! Mīlēt un lolot savus bērnus! Būt stiprām, labsirdīgām, saprotošām!

Arī Kristīnei novēlu to pašu! Lai izdodas iecerēs un piepildās sapņi! Jauki, ka mums pagastā ir tādi cilvēki.

Ināra Baltā

Sports Degumniekos

16. februārī Futbola komanda (FK) „Degumnieki” noslēdza savu otro sezonu Madonas novada telpu futbola čempionātā. Uz šo sezonu papildinājām sastāvu ar 3 pieredzējušiem spēlētājiem, šie papildinājumi noteikti veicināja kvalitatīvāku spēli un labākus rezultātus nekā iepriekšējā sezonā. Šo sezonu ar izcīnītiem 7 punktiem septiņu komandu konkurencē ieņēmām 6. vietu. Kā primārais komandas mērķis uz nākamo sezonu ir iekļauties starp novada četrām spēcīgākajām komandām. Kā komandas kapteinis visas komandas vārdā saku lielu paldies Ošupes pagasta pārvaldei, kas komandai palīdzēja ar nokļūšanu uz čempionāta sabraukumiem un sponsorēja daļību tajā, kā arī komandai iegādājās jaunus, kvalitatīvus futbola formas. Bildē, 2. rindā no kreisās – Atis Noviks, Jānis Miška, Deniss Sovetovs, Dāvis Kukārs, Mārtiņš Šķēls, Emīls Lielpēteris, Deivo Mūkins. 1. rindā, no kreisās – Druvis Graudons, Rimants Žurovs, Ričards Strods, Edijs Krēslis, Jānis Šķēls, Dāvis Caunītis. Bildē nav redzams, bet komandu novada čempionātā pārstāvēja arī – Renārs Žurovs.

29. martā Degumnieku pamatskolas sporta zālē tika aizvadīts kārtējais Nakts čempionāts telpu futbolā. Šoreiz ar turnīra organizatora maiņu, nedaudz pamainīts arī čempionāta nolikums. Šajā nakts turnīrā startēja 8 komandas, pārstāvējot bija gan no tuvākiem, gan tālākiem novadiem. Madonas novada komandas sastādīja lielāko daļu, bet čempionātā startēja arī komandas no Rēzeknes un Jēkabpils novadiem. Par 2019. gada Degumnieku nakts telpu futbola čempionāta uzvarētājiem kļuva RTA (Rēzeknes tehnoloģiju akadēmija), 2. vietu ieņēma Futbola komanda „Brālis”. Spēlētāji par bronzas medaļām pārāki šoreiz bija „Tuziks” komanda, līdz ar to 4. vietu turnīrā ieņēma komanda

„mLB”. 5. – 8. vietu savstarpēji daļa komandas – FK „Degumnieki”, FK „Krustpils”, „Pagalma Puikas” un FC „Sīļukalns”. Liels paldies komandām par atsaucību un dalību turnīrā. Pēc gada tiekamies tik pat aizraujošā un notikumiem bagātā telpu futbola naktī Degumniekos. Jau 4. sezonu Latvijas Futbola Federācijas 2. līgas čempionātā startēs Futbola komanda „MBJSS/Lubāna/Degumnieki”, kas savas mājas spēles aizvada Degumnieku

pamatskolas sporta laukumā. Pēc futbola reģionu reformas, FK „MBJSS/Lubāna/Degumnieki” startēs Austrumu konferencē 11 komandu konkurencē. Čempionātu komanda uzsāks ar izbraukuma spēli 27. aprīlī, kad spēkiem mērosies ar kaimiņiem – Madona FK, Madonā. Bet pirmā mājas spēle gaidāma laika posmā no 29. aprīļa līdz 5. maijam.

Jānis Šķēls

MUMS RAKSTA

Pagājušā gadsimta 70. gados uzrakstīju stāstiņu „Baltais nams” par savu pirmo – Gotlība skolu. To labi novērtēja valodas skolotāja Jadviga Pērle, tāpēc gribēju piedāvāt „Klānu vēstīm”. Taču gabals tā „noslēpies” tūkstoš gabalos, ka neatradu. Vairāk ir arī pazudis. Tad gan būtu žēl un vairāk, nekā, ja pazaudētu naudu. Taču ir vēl daudz atmiņu par skolas laiku (1955. – 1963. g.)

Bērība bija pasaules atklāsmes brīnumu pilna, un krievu sarkanās komunisma okupācijas spaidus īpaši nejutu. Daudz ko taču nezināju (nedrīkstēju zināt!), arī nesaprātu. Skolu beidzu labi (ne jau kā teicamiņš!), taču mācības „vedās” ar lielu piepūli, jo daudzos priekšmetos nebija, kā saka, Dieva dota talanta. Ja atmetam valdošo ideoloģiju okupācijas apstākļos, tad, godīgi sakot, „kapitāli” stabili skolā bija nostādīta darbaudzināšana. Ne tikai stundās – prak-

tiskajos darbos. Gan jau mani viengadnieki atceras, ka netālu no Degumniekiem Beču ģimene kopa aitas. Mūsu klase uzņēmās šefību, un bieži gājām Bečiem palīgā. Citreiz klasē uz logiem „kopām” diedzētus graudus – vitamīnu tiesu kolhoza teliņiem. Klasē bija skapis – veikals, kur tirgojāmies ar konfektēm, burtnīcām u.c. vieglākām precēm, sadarbojoties ar vietējo veikalu. Mūsu laikā, ceru, ka vieglāk bija apkopējām. Klases kopām paši, piensām ziemā malku. Par divniekiem arī sodīja „darbs”, bija jāmazgā grīdas. Jaukas bija mēslu talkas, kad mēsļus vedām izmēģinājuma laukumam. Arī pašiem bija tur vasarā jāstrādā, jākopj savs lauciņš. Atceros, ka man vienreiz bija jāaudzē tomāti, citu vasaru bija jāveic izmēģinājumi kukurūzas ražas saistībai ar radiāciju. Neatceros gan, kā tas notika, bet Hruščova „puse” bija varenā augumā. Komunisma „vareno” un „tautu tēvu” gadadienās piedalījāmies metāllūžņu, papīru (makulatūras) un lupatu vākšanas talkās. Vasarās varēja plēst kārklu

mizas un pārdot. Tas pats sakāms par trušu ādiņām. Sanāca rubliši skolas biksēm.

Prātā jauki brīži, kad skolā saveda malķu ziemai – milzīgas grēdas. Tur, kamēr to nesazāģēja, taisījām kariņus. Ar bunkuriem, ar koka granātām, un mūsu lielais komandieris bija Juris Ikaunieks. Cīņas bija barģas, taču bez skrambām, ievainojumiem un asarām. Ļoti spēcīga bija fizikultūra. Arī ar militāru piedevu – karavīru ierindas mācību un šaušanu mērķi no mazkalibra šautenes. Neizprotami, kāpēc tagad brīvvalstī tas tā vairs nav? Vai Latvijas sargi nav jāgatavo jau no mazām dienām?

Dzirdēts, ka tagad bērni skolotājiem pa galvu staigājot. Nezinu, bet šķiet, ka lauku skolās nevar būt tik traki. Mēs nebijām nekādi ideāli, prātā blēņu vesels maiss. Taču ar to nav ko lielties, nav ko musināt mūsu nākotni – skolēnus.

Jūlijs Augusts Trops

Seminārs lauksaimniekiem

2019. gada 16. aprīlī plkst. 10.00. Degumnieku tautas namā notiks seminārs lauksaimniekiem.

Seminārā piedalīsies pārstāvji no LAD Viduslatvijas RLP par aktualitātēm šajā platību maksājumu sezonā, kā arī LAD kontrolu jomā. Seminārā ir pieaicināts arī pārstāvis no Valsts leņķumu dienesta, kas stāstīs par aktuālajām izmaiņām nodokļu un nodevu jomā, kas stājušās spēkā no 2018. gada 1. janvāra.

Lūdzu, iespēju robežās apmeklēt semināru, jo informācija ir patiešām ļoti noderīga un saistoša ikvienam lauksaimniekam!

Seminārs ir bezmaksas.

Lauku Atbalsta dienesta informācija

No 2019. gada 10. aprīļa sāksies pieteikšanās platību maksājumiem. Lauksaimnieki tiem var pieteikties līdz šā gada 22. maijam, iesniedzot Vienoto iesniegumu LAD Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā. Pēdējā diena, kad atbalsta maksājumiem var pieteikties ar kavējuma sankciju, šogad ir 17. jūnijs.

Dīzeļdegvielas ar samazinātu akcīzes nodokli iesnieguma iesniegšana norit vienlaikus ar pieteikšanos platību maksājumiem – **no 10. aprīļa līdz 3. jūnijam.**

! Dienests atgādina, ka no 2019. gada lauksaimnieki vairs nesaņems maksājumu apgabaliem, kuros ir dabas vai citi specifiski ierobežojumi (ADSI).

Jaunas saistības lauksaimniekiem varēs uzņemt tikai pasākumā „Agrovide un klimats” aktivitātēs „**Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos**” un „**Saudzējošas vides izveide, audzējot augus nektāra ieguvei**”. (informācijas avots: www.lad.gov.lv)

BDUZ mācības

LLKC Madonas nodaļa organizē bezmaksas mācības LAP 2014. – 2020. gadam pasākuma „Agrovide un klimats” aktivitātē „**Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos**” (BDUZ) tiem saimniekiem, kas ir uzņēmušies saistības par Eiropas Savienības nozīmes ilggadīgo zālāju biotopiem (**kam ir piešķirta 1. līdz 4. zālāju ražības klase**). Arī šiem saimniekiem ne vēlāk kā saistību perioda otrajā gadā jāiegūst pamatiemaņas zālāju biotopu vai sugu dzīvotņu apsaimniekošanā, apmeklējot mācību kursus un iegūstot atbilstošu dokumentu. Divu dienu mācībās paredzētas gan teorētiskās nodarbtības, gan praktiskās nodarbtības uz lauka.

Mācības ir paredzētas 2019. gada 15. un 22. maijā. Sīkāka informācija un obligāta pieteikšanās pie Madonas nodaļas vadītājas, Aijas Vīgneres, t. 28675443.

Dace Stalīdzāne,

LLKC Madonas nodaļas lauku attīstības konsultante

ELEONORA BĒRZIŅA /1928.18.01. – 2019.10.03./

Mūžībā devusies Degumnieku pamatskolas ilggadējā direktores vietniece mācību darbā, skolotāja Eleonora Bērziņa.

Dzimusi 1928. g. 18. janvārī Zvirgzdenes pagastā Ciblas novadā Aleksandra un Aleksandrinas Golubevu ģimenē kā trešais bērns.

Skolā Eleonora sāka iet 9 gadu vecumā. Ir alka pēc zinībām, kaut uz skolu jāiet 4 km pa šaurām taciņām. Strautiņu septiņgadīgo skolu viņa beidz kā teicamniece. Tālāk izglītības ceļš vijas uz Ludzas ģimnāziju, kuru beidz 1948. g. Saprņi par skolotājas profesiju ir jau no bērnības. Seko 2 gadu darbs kā skolotājai savā Strautiņu skolā un paralēli mācības Daugavpils pedagoģiskajā skolā. Kad sapeļnīta nauda mācībām, varēja doties studēt uz Daugavpils Pedagoģisko institūtu. Mīļākais priekšmets Eleonorai bija matemātika, taču programmām mainoties izvēlējās ģeogrāfiju, ķīmiju, bioloģiju. Pēc 2 gadu studijām sekoja darba gaitas uz tālo Jelgavas pusi – Glūdu. Šeit viņa satika nākamā dzīvesbiedru Ilmāru Bērziņu. Pēc 6 gadiem 1957. g. tiek nodibināta ģimene. Piedzima 2 meitas – Māra un Dzintra.

Nākošās darba gaitas sekoja tuvāk dzimtajām mājām – Litenes vidusskolā un Malnavas tehnikumā. Degumniekos Eleonora ar ģimeni ierodas 1965. g. Degumnieku 8-gadīgajā skolā mācīja bioloģiju, ķīmiju, mājturību, ģeogrāfiju. Ierīkoja izmēģinājuma laucīņus, kur skolēni stādīja, dēstīja, kopa un mācījās iekopt Degumnieku mālaino augsni tā, lai tur ziedētu un nestu augļus dēstītais un stādītais. Kad tika uzcelta Degumnieku jaunā skola, skolotāja Eleonora iekārtoja 4 mācību kabinetus, pildīja mācību pārzīnes pienākumus. Eleonora bija apveltīta ar pedagoģisko talantu, grūto mācību priekšmetu ķīmiju prata iemācīt jebkuram skolēnam.

Nozīmīgu dzīves daļu viņa pavadīja dārzā. Aktīvi dziedāja Degumnieku tautas nama korī.

„Dzīve nežēloja Eleonoru, bija pārciestas slimības, arī pienākumi varbūt bija pārāk smagi. Visu mūžu viņu stiprināja ticība un paļaušanās uz Dievu.

Pēdējos dzīves gados viņas domas un darbi bija veltīti bērniem un mazbērniem. Bērniem un mazbērniem – vecmāmiņa, no kuras var ņemt paraugu. Mūža pēdējos gados viņa vairāk pievērsās sevis izglītošanai – lasīja periodiku, interesējās par politiku. Katru dienu nozīmīgu laiku daļu veltīja sarunām ar bērniem un mazbērniem. Tā kā nākusi no Latgales, īpaši tuvi bija raidījumi latgaliešu valodā. Katru dienu viņa veltīja rožukroņa lūgšanas par bērniem un mazbērniem.

Skolēni viņu atceras kā prasīgu, stingru, taisnīgu, erudītu skolotāju. Kolēģi viņu raksturo kā rūpīgu, apzinīgu, diplomātisku, smalkjūtīgu. Aktīvās darba gaitas Degumnieku pamatskolā Eleonora beidza 70 gadu vecumā – 1998. gada Ziemassvētkos.

Eleonora, Tu savu kolēģu atmiņās paliec kā sirdsskaidra, taktiska, gaumīga un sirsnīga kolēģe, skolotāja, kurai neviens darbs nebija par grūtu.

Gars nevar palikt kapā, tas dzīvos atmiņās – bērniem, mazbērniem, bijušajiem draugiem, skolēniem un kolēģiem...

Degumnieku pamatskolas kolektīvs
izsaka sirsnīgu līdzjūtību Eleonoras tuviniekiem –
Eleonoras vīram Ilmāram Bērziņam, meitai Mārai un
meitas Dzintras ģimenei.

Projekts "Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem" Nr. 9.2.4.2/16/I/092

NO 17. APRĪĻA OŠUPES PAGASTĀ

VISPĀRĒJU VESELĪBU VEICINOŠĀ VINGROŠANA

KOPĀ AR CERTIFICĒTU
FIZIOTERAPEITI
ZANI PREISU

DEGUMNIEKU PAMATSKOLAS
SPORTA ZĀLĒ
KATRU TREŠDIENU
(IZŅEMOT 1. MAIJU)

PLKST. 17:30 - 18:30

ĪPAŠA UZMANĪBA MUGURAS VESELĪBAI!

LĪDZI ĒRTS APĢĒRBS UN PAKĻĀJIŅI
INFORMĀCIJAI T. 26783670

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

DALĪBA NODARBĪBĀS BEZ MAKSAS
PASĀKUMA LAIKĀ VAR TIKT VEIDOTI FOTO MATERIĀLI
AR MĒRĶI NODROŠINĀT PROJĒKTA PUBLICITĀTI

REGULĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Lai saziē domas, dvēsele un jūtas
Šai dienā pelēkā, kad vēsas lietus lāses krīt.
Lai saziē laime, prieks kā dzīva melodija,
Kas sauli izslāpušai dvēselei spēj dot.
Lai saziē sirdi balto ķiršu sniegs.
Lai saziē domās balto ievu krūms.
Lai saziē, saziē visa Tāva dzīve,
Tāpat kā pavasarī saziē pelēks koks.
Vismīlākie sveicieni ar sniegpulkstenišu
smaržu
Janīnai Tropicai
skaistajā dzīves jubilejā!
Pāri visam veselību un Dieva svētību vēl
daudziem gadiem, lai saulīte un
labas domas silda!

Sveic: draudzene Aļā

ZIŅAS NO FELDŠER- PUNKTA

Ģimenes ārsts Reinis Rudzāts pacientus pieņem Degumnieku feldšerpunktā katrā mēneša trešajā trešdienā, lūgums pacientiem iepriekš pieteikties pa tālruni 22023737, jo reizēs, kad piesakās maz cilvēku, dakteris nebrauc.

Sarmīte Saulīte

LĪDZJŪTĪBAS

Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc Tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.

MIRUŠI

EDUARDS TROPS

miris 91 gada vecumā,

ELEONORA BĒRZIŅA

mirusi 91 gada vecumā.

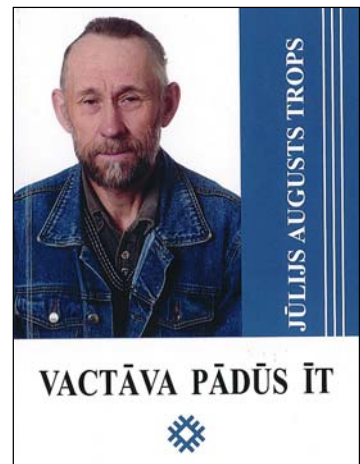
Lepojamies!

Mūsu novadniekam, „Klānu vēstis” rakstu autoram Jūlijam Augustam Tropam iznācis dzejoļu krājums „Vactāva pādūs īt”. Krājumu iespējams izlasīt un apskatīt Degumnieku bibliotēkā. Grāmata iznākusi ar Harija Fridemaņa un „Daugavas Vanagi Latvijā” atbalstu. Krājums izdots „Latgolas kultūras centra izdevnībeibā”

Atmiņos zeimeju
Dzymtas mīlēs vītas,
Kur vēl arvīn
Sirds maņ ciši sīta.

Ti sāta nazōles baroj,
Ustoba zemē lein –
Nav vairs, kas vysu
Ar Dīva svēteību sasīn.

Viņ atmiņas zeimej,
Jo sirds nasaprūt-
Laikus nivīnam
Myžam nesaleimēt.

JŪLIJS AUGUSTS TROPS

VACTĀVA PĀDŪS ĪT

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.